

GLEDALIŠKI LIST

KR. NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

IZHAJA 1., 10., 20. V MESECU

CENA 5 DIN

Offenbachov „Orfej v podzemlju“.

Jaques Offenbach, rojen 21. januarja 1819 v Kölnu ob Reni, umrl 5. okt. l. 1880 v Parizu, je bil sin židovskega kantorja Eberscha, imenovanega Offenbach. Študije je absolviral na pariškem konservatoriju kot čelist pri prof. Norblinu in bil kot tak pozneje angažiran v orkestru Komične opere v Parizu. Leta 1849 je postal kapelnik v »Theatre Francais«. Leta 1855 se je odzval pozivu Hervés-a, kateri je ustanovil svoje lastno malo gledališče pod imenom Bouffes-Parisien in kmalu nato je l. 1866 sam prevzel ravnateljstvo. V letih 1872/76 je večkrat napravil operetno turnejo s svojim ansamblom po francoski provinci in celo po Angleški in Nemčiji, kjer je želel obilo uspeha. Njegove operete so bile vedno bolj in bolj zrcalo pariške morale drugega cesarstva (Napoleon III.) in njegovega dvora. Njegova najznamenitejša dela izmed (100) operet, katere je Offenbach komponiral, so: »Zaroka pri svetiljki« (1857), »Orfej v podzemlju« (1858), »Lepa Helena« (1864), »Modrobradec« (1866), »Pariško življenje« (1866), »Velika kneginja Geroldsteinska« (1867). Njegovo poslednje delo so bile »Hoffmannove pripovedke«, katere so doživele žalostno popularnost radi požarne katastrofe dunajskega Ringtheatra. »Orfej«, bogat na humorju in melodijozni glasbi, je ostal vse do danes na repertoarju vseh svetovnih opernih in operetnih gledališč ter ga prištevamo med najboljša njegova dela.

Pred 50 leti.

S tem, da priobčim kratko in skromno spominsko črtico na ono mladostno dobo, ko mi je vzklikla prva kaj ljubezni do gledališča, — nečem delati konkurence čislane g. Danilu, upam pa, da spomin na one skoro pozabljene čase prvih početkov naše dramske umetnosti ne bo neumesten.

Takratna mala in malomestna Ljubljana je kazala močno izraženo nemško lice. Naravno, saj je v uradih in šolah vladala nemščina, ogromna večina uradnikov in profesorjev je bila iz tujih, nemških krajev, dočim so domačini, ako so jasno kazali slovansko

čustvo, bili gotovo deležni prognanstva. Tudi med meščani, zlasti trgovci je bilo veliko pridnih Nemcev. Še večje pa je bilo število »nemškutarjev«, slovenskih poturic, ki so vsled nemške vzgoje, vsled vladinega pritiska ali vsled dobičkarije zatajili svojo narodnost. Ker je v javnem življenju prevladovalo germanstvo, ni čuda, da se je v starem gledališču mogočno šopirila nemška muza; slovenskim igram se je milostno dovolilo po 2 ali 3 nedeljske predstave na mesec.

Bil je srčno zaželjeni in težko pričakovani praznik, kedar me je (z nekaterimi otroci sorodstva) moj ded vzel seboj k slovenski predstavi. Loža, katero je s težavo dobil, — kajti bile so v posesti nemških mogotcev, ki jih nikakor in za nobeno ceno ne bi odstopili slovenskim posetnikom, — je bila polna presrečne mladine, ki je s trepetajočim srcem čakala na čarobo, ki se bo prikazala na odru. —

Učencu 3. in 4. ljudskošolskega razreda se mi je takrat porajal nov svet. Vsakoletni repertoar je bil sicer isti, obsegal je »Zapeljivca«, »Lumpacija Vagabunda« in »Roberta in Bertrama«; igre, katere je smatral ded za primerne naši mladosti; a hrepenenje po njih in zanimanje za nje zato ni bilo nič manjše. In reči moram, da izbira ni bila slaba. Te igre so tedaj močno uspevale in uverjen sem, da bi tudi danes našle še mnogo prijateljev. — Saj so Raimundove fantastične, idealistične igre dolgo časa vladale po nemških odrih in »Zapravljivce«, njegovo najboljšo delo, je sicer zelo pozno prešel celo v dunajsko dvorno gledališče ter ondi doživel najlepši uspeh. Nestroy, Raimundov bolj sarkastični in realistični tekmeč, je istako doživel najlepše uspehe in tudi danes ni pozabljen. »Lumpacij Vagabund«, njegova najpriljubljenejša igra s koncertno vložko, je dosegala tudi v poznejših časih vedno uspehe. Tudi Raederjev »Robert in Bertram« se je svoj čas mnogo igral. Vse igre so bile opremljene z godbo, petjem, kupleti in so zato ugajale širši publiki.

Gledališče je bilo vedno v parterju in na galeriji nabito polno, te lože so kot omenjeno zvečine zevale v praznoti. Občinstvo je bilo s pohvalo izvanredno radodarno. Igrali so seveda diletanti.

Moj ded, eden izmed redkih, odločno narodnih trgovcev, je takrat že prepustil trgovino sinovoma, ki sta jo polagoma dvignila v največje trgovsko podjetje na Slovenskem. Iz te odlične narodne tvrdke so izhajali skoro vsi mlajši slovenski trgovci ljubljanski, iz vrst njenih sotrudnikov so se rekrutirali zvečine tudi igralci slovenskega odra.

Izvanredno priljubljen komik je bil Peregrin Kajzelj, trgovec s steklom na Starem trgu v Ljubljani. Komaj se je prikazal na odru, napravil par smešnih kretenj, nabral svoj obraz v nepopisno ko-

V. BEŠTER ATELJE „HELIOS“

Oglejte si slike, izdelane v najmodernejšem slogu!

Aleksandrova cesta 5. Telefon interurb 524.

mičen izraz in spregovoril par besed v pristno ljubljanskem žargonu, — že je zabučal smeh po vsi hiši in ploska v premorih ni bilo ne konca ne kraja. »Kajzelj, Kajzelj« je radostno vsklikalo po gledišču, da se je prišel zopet in zepot poklonit za priznanje. Niegovih kupletov, ki so bili aktualni, se ni občinstvo moglo dovelj naslišati. Avtor jim je bil večinoma Alešovec, kot »Brencelj« znani žurnalist ljubljanski.

Otroci smo uživali neskaljeno veselje pri predstavah, uživali smo ob spominih nanje in uživali v pričakovanju nove predstave. Bile so sicer redke, a tem uplivnejše. Užgale so, vsaj v meni, veliko ljubezen do dramatike. Ta se je pozneje še pomnožila, ko smo v vseh letih višje gimnazije imeli za nemščino profesorja Heinricha, pri katerem smo čitali z razdeljenimi vlogami večino dram Shakespeara, Goetheja, Schillerja, Lessinga itd. Profesor Heinrich, Nemeč, kateremu se je marsikaj očitano z narodnostnih ozirov, je bil izvrsten učitelj in raditega pri nas zelo priljubljen. —

Ako se še sedaj z veseljem spominjam mladostne dobe in srečnih in veselih dni, katere je nudilo slov. gledišče, spominjam se s ponosom tudi napredka Slovencev v tej dobi na vseh panogah prosvete in zlasti v razvoju slovenskega gledišča. — Četudi so nesrečni domači prepiri tok napredka včasih zadrževali, če tudi ga je svetovna vojna začasno ukinila, — in zlasti že krasno razvito glediško življenje za nekaj let povsem ustavila — vendar je sedaj, po osvobojenju, nastala v kulturnem oziru srečna doba. To srečno dobo bomo prav cenili šele, če upoštevamo male začetke in težke boje. Razlika v dobi 50 let je velikanska, napredek občudovanja vreden.

Dr. F. Göstl.

DANILO.

Gledališki aforizmi.

Slab igralec je kakor slab plavač, brea, maha z rokami, a nad vodo se vzdržati ne more.

•
Če ti reče kdo: »Ljubi prijatelj«, odgovori: »Nimam.«

•
Za hulisami je toliko podstavkov, vrvi in cevi, da moraš oprezno hoditi, pri tem pa paziti, da se ob svoj lastni jezik ne spodtakneš.

•
Marsikatera igralka ugaja, ker ima lepe toalete — druga zopet, ker jih »nič« nima.

IVAN GAJSEK — -- PAPIRINA TRGOVINA --
LJUBLJANA, SV. PETRA 2
UMETNIŠKE RAZGLEDNICE, VEDNO NOVITETE, PISMENI
PAPIR V KARTONIH IN MAPAH, FINE VRSTE, NOTEZI,
POEZIJE, ALBUME, RAZNOVRSTNA PRIMERNA DARILA

Igralka je le toliko stara, kolikor je na odru videti.

*

Marsikatera vloga je že naredila igralca, pa tudi igralec je že naredil vlogo — za sebe.

*

Koliko gledaliških komadov je propadlo, ker je igralec govoril, kar je sam hotel, a koliko jih je imelo uspeh, ker igralec »ni« govoril tega, kar je avtor napisal.

*

Nekateri igralci so pri gledališču, da vlečejo velike gaže, drugi zopet da dobijo penzijo.

*

Ako hočeš napraviti igralcem veselje, prepiraj se z ravnateljem.

*

Benefica je »danajski« dar ravnatelja, pri katerem igralec lahko doplača.

Firmin Gémier.

Firmin Gémier, ravnatelj pariškega Odéona, znameniti režiser in igralec, je v Berlinu, kamor je prišel Nemce vabit na sodelovanje pri francoskem odru, govoril ob neki priliki:

»Prava človeška bit je dobrota in umetnost, mir... Gledališče, kot izrazita umetnost mas, naj nauči sodobnike umetnosti, skupno pozabljati medsebojne spore in svoje težave...

Rad bi vprašal drage kolege, če smo umetniki storili svojo nalogo, če so učenjaki in pesniki — pri vas in pri nas — izpolnili svojo dolžnost, če nismo morali že davno ustvariti i »Odrsko internacionalo«, ki naj bi skupno z upodabljajočo umetnostjo predstavljala mednarodno zvezo umetnosti?! Ali niso bili služabniki duha pred vsemi drugimi činitelji prvi poklicani, da prostró čez zemljo simbolsko mavrico svetovnega miru? Prej kot mi se je sestala internacionala trgovine, industrije, financ in končno tudi delavska internacionala. Majhni dnevničarji so se znali, ne oziraje se na politične meje in vse zapreke kapitalističnih zvez, sporazumeti in se organizirati; znojne roke so se združile, preprosti so se organizirali in njihova akcija je prehitela iniciative državnikov. In kaj smo storili mi umetniki, prosvitlenci, ustvaritelji svetovnega duha? Zakaj nismo, daleč proč od vsake politike in vseh konfesij, samo da služimo človeštvu kakor oni majhni, ki jim horizont zastira okajeni tovarniški zid, zakaj nismo mi, ki živimo na vrhuncih, nikdar po-

Opero, opereto, svetovne pevce in moderne plesé Vam proizvajajo samo
dober

gramofon

A. Rasberger, Ljubljana

Tavčarjeva (Sodna) ulica števil. 5.

Tvorniška zaloga najboljših angleških aparatov znamke „Glas svojega gospoda“.

skusili spoznati se in se razumeti preko mejá. Združimo se končno, prijatelji! Ne dopuščajmo še dalje, da bi zaostajali brzi duševni letalci za tovornimi avti materije na cesti razvoja! Mi, služabniki umetnosti in znanosti, mi borci svetovne misli, smo odgovorni za to nemarnost ne samo pred rojaki, temveč pred vsem svetom. Umetnost je internacionalna par excellence in kljub temu so si tuji med seboj dramaturgi, muziki, režiserji, tehniki, igralci; nimajo nobene prilike, da bi se srečali in cenili svoja dela in misli; ocenjavajo se medsebojno le iz daljave, ne da bi se spoznali, le na podlagi nepopolnih opisov svojega dela iz časopisov in revij. Nič drugega nas ne veže kot naša skupna ljubezen do gledališča: združimo se, prijatelji, v dobrobit svojo in drugih. Združimo se z namenom, da dvignimo gledališče, ki nam bo — kot izrazita umetnost mas — dovolilo, da učimo sodobnike umetnosti, svoje razprtije in mizerijo pozabljati in umetnosti — skupno pozabljati.«

Pariško pismo.

Koncem septembra 1925.

Pariške pozornice se odpirajo. Vse kaže, da bo tekoče leto velepomembno za dramatično umetnost. Kakor je uspeh nekaterih mladih romanopiscev in slikarjev l. 1918 odločilno vplival na stališče vseh njihovih vrstnikov, tako si bodo opomogli vsi dramski novinci, ako se trem ali štirim gojiteljem Thalije posreči pritegniti nase povprečno občinstvo.

Barbey d' Aurevilly (1808—89) je nekoč izjavil, da ne moreš nikdar pisatelja presoditi po njegovem prvem romanu, temveč šele po drugem. Pri dramatiku pa bi se smelo trditi, da prebije svoj višji tečajni izpit stoprav s svojim tretjim delom. Pri prvencu kritika hvali predvsem osebne vrline, negotovost in nejasnost pa rada izpregleda, češ, da ima opraviti z začetnikom. Pri drugem poskusu se zahteva globlje poznavanje dramskega posla, želi si več dobrih potez nego pri prvencu ter odklanja vse dotlejšnje hibe. To strogost avtor toli težko občuti, da se mu redko obnese drugi zalet. Ako pa se poskusi v drugačni slovstveni vrsti, zapade po navadi v napake, izvirajoče iz neizkušenosti kakor pri svoji prvenščini.

Iz teh razlogov je v zadnjih dveh igralskih dobah propadla velika vrsta dramatikov z drugim svojim proizvodom, dočim je kritika soglasno pozdravljala njih prvence. Med te književnike spadajo Paul Rayual, Marcel Achard, Bernard Zimmer, Denys Auriel, Jules Romains, Gabriel Marcél, Charles Vildrac itd. Vsi ti in še nekateri drugi bodo letos predložili svojo tretjo igro, t. j. delali zrelostno izkušnjo. Mnogi njih sicer niso posebao mladi, kajti ležejo že v 40. leto.

TONI JAGER-CERNE & Co.

TRGOVINA Z ROČNIMI DELI IN VOLNA V RAZLIČNIH BARVAH

LJUBLJANA, DVORNI TRG ŠTEV. 1

Ti novi dramatikci bodo v prihodnji sezoni razpolagali s šestimi odri namesto s štirimi. Ti so: Théâtre des Arts (G. Pitoëff), Odeon Charlesa Dullina, Comédie des Champs-Élysées (Louis Jouvet), Studio Champs-Élysées (Gaston Baty), na novo pa Théâtre des Jeunes Auteurs, ki bo do svečana nastopal v gledališču Vieux Colombier (začasno v kino pretvorjenem) in pravkar dozidana pozornica Théâtre de la Michodière.

Pozornico Jeunes Auteurs je osnovala zveza 65 mladih piscev pod zavetništvom gledališkega lista »Comoedia«. Prikladne glume jim bo nasvetoval Henri Bidou, kritik pri dnevniku J. d. Débats. Najprej se uprizoni Marcelova »La Chapelle ardente«, nato nastopi Claude Roger-Marx s trodejanjo »Simili« ter Auriel z enodejanjo »Café-tabac«. Za njimi pride na vrsto J.-J. Bernardin s peterodejanjo »Denise Maréchal«.

Lastnik pozornice Michodière, Gustave Quinson, bo dal svoj oder na razpolago mladim avtorjem, katere mu bo nasvetoval odbor, sestavljen iz priznanih francoskih dramatikov. Tako je že sprejel dva začetnika, Marcela Espiana in Paula Haurigota, ter Raynalovo tragedijo »Au soleil de l'instinct«.

V ostalih poprej navedenih teatrir pridejo na red igrokazi malone vseh novih avtorjev, ki so že obrnili pozornost nase, in sicer skoro zgolj »tretja« dela. V njih se bo po vsej priliki francoska gledališka proizvodnja zasukala v čisto umetnostno smer, to se pravi v opreki s H. Bataillem in H. Bernsteinom, ki sta okoli l. 1905. uvedla poltanske glume, spadajoče hkrati v katero si bodi vrsto. R. C.

Prvi gledališki list.

Prévost d' Exmes je v Parizu l. 1770 ustanovil prvi »Journal des théâtres«, namenjen dogodkom na odru in za kulisami. Izhajal je v daljših presledkih, ker v početku ni mogel zbrati nad pet podpisnikov. L. 1777. je prevzel to smotro Lefuel de Méricourt, zagotovivši si njen obstanek na ta način, da je poleg stvarnih ocen in resnih obvestil objavljaval redno osoljene dovtype in dogodnice bodisi o pisateljih in igrokazih ali o glumcih. Ta plat se je tem lepše razvijala, ker je vodil redarstvo svobodoumni Le Noir, ki je znal ločiti hudomušnost od zlobe. Knjižno cenzuro je pod njim nekaj časa vodil Crébillon mlajši, autor opolzkih romanov in pretresljivih tragedij. Seveda so bile anekdote češče naperjene proti igravcem nego njim v prilog, tako da je igralsko osebje v kratkem izposlovalo imenovanje drugega cenzorja... Pri nas tako šegavo in zbadljivo glasilo ne bi imelo obstanka. Pri našati bi moglo kvčjemu nedolžne zgodnice, kakor n. pr. ono, ki se je primerila pred nekaj leti v operi ob Nučičevem predavanju. Dve ljubljanski gospodični se pomenkujeta o živahnem predavateju, ki je pravkar končal slika srbskega umikanja skozi Albanijo:

»Ti, kaj misliš, ali je govoril v cirilici ali v latinici?«

TEODOR KUNC

- damska konfekcija in modni salon -

Ljubljana, Mestni trg št. 14 (Pod trančo št. 2)

Zaloga izgotovljenih kostumov, toalet in bluz ter kožuhovaline, modnega blaga, svil i. t. d.

Izdeluje se po meri angleške kostume, plašče, franc. toalete in bluze ter sem spadajoča dela.

Ameriška antologija sodobnega gledišča.

V združenih državah so po vseučiliščih posebni tečaji o razvoju glediškega slovstva. V tej nameri je bostonski profesor George Coffman obelodanil sedem značilnih iger z naslovom »A book of Modern Plays« (Chicago: Scot, Foresman and C^o, 1925). Dela so zelo različna po težnjah in značaju: *Castle* (1867), sloveči umotvor T. W. Robertsona, zanimiv prehod med Sheridanom in Goldsmithom in sodobno angleško pozornico. *Milestones* (1912) Anolda Bennetta in Edwarda Knoblaucka (bivšega Knoblaucha), socialno delo, pa brez »teze«. *Riders to the Sea* (1904) J. M. Singe-a; *The Workhouse Ward* (1908) od gospodične Gregoryjeve, značilna dvodejanka irske šole na folkloristični podlagi. *Where the Cross is made* (1919), kjer Amerikanec Eugene O'Neill predstavlja misterij in dogodivščino. Ibsenov *Ljudski neprijatelj* (1882), zgled družbene igre s »tezo«. Naposled Rostamdova satirična fantazija *Les Romanesques*. Izborom so pridejani dragoceni bibliografski podatki.

IZPRED SODIŠČA.

M. Bohnen je na Volksoperi na Dunaju oklofotal zborista Körberja in se te dni z njim sodno poravnal (= mu izplačal Mk 6000).

A. Korff je tožil kritika Sternauxa, ki je pisal o njem, da je v »Idealnem soprogu« »zu verlebt und ramponiert«. Kritik je izjavil, da je hotel samo igralca stvarno označiti, nikakor pa ne žaliti njegove privatne osebe. Nadalje obžaluje, da je smatral slavni igralec to za žalitev. Pravdarske stroške bo poravnal igralec.

Vlasta Burian, znani praški komik, je zadnjič prehitro divjal po cesti s svojim avtom in stražnik ga je hotel zato ustaviti in ga zapisati. VI. Burian pa mu je mimoletel z avta zaklical: »Jaz sem Vlasta Burian in ne dirkač. Mudi se mi v gledališče. Servus!« — Seveda se je moral komik zagovarjati pred okrožnim sodiščem radi prestopka proti življenjski varnosti. Med drugim je dejal na sodnji: »Svoj voz bolj ljubim in čuvam kot sebe. Hitro vozim samo v spanju, če se mi sanja, da sem — dirkač na tekmih.« Sodišče ga je oprostilo in afero prepustilo — policiji.

ZAJUTRKOVALNICA

ZAJUTRKOVALNICA

T. MENCINGER

Ljubljana, Sv. Petra cesta 43

PRISTNA VINA!

NIZKE CENE! --

MIKLAVŽEVA ZALOGA

(damski oddelek) je napolnjena s posebno lepimi volnenimi telovniki, ki jih bodo naše dame brezdvomno najbolj vesele, dalje z nogavicami, rokavicami i. t. d. — Za Miklavža najugodnejši nakup pri

FRAN LUKIČ, LJUBLJANA, PRED ŠKOFIJO 19

Ločitve. Pred sodiščem v Bratislavi se ločujeta prof. M. Reinhardt in njegova žena, igralka Else Heim. — V Budimpešti pa se bosta ločevala pisatelj Fr. Molnar in igralka Sari Fédak. Boljša polovica zahteva 30.000 dolarjev od moža, ki ji je voljan dati le 15.000 dolarjev. Časopisje silno neti ta neprijetni spor, ljubitelji umetnosti in pametni ljudje pa se trudijo, da bi rešili zadevo mirnim potom in ne pred javnostjo.

Z avtom podrla je te dni Moissijeva soproga, igralka L. Terwin, na Dunaju nekega delavca ter ga ranila. Razprava je preložena, ker je bivališče obtoženke sodišču točasno še neznano. (Vsak Dunajčan pa dobro ve, da stanuje Moissi z družino v Grinzingu v novi vili, ki je bila ta mesec po vseh dunajskih ilustracijah naslikana.)

Psovanje javnega organa. Pisatelj Viktor Leon se je pred kratkim vozil na cestni železnici. Ker ni bilo v vozu nobenega sopotnika, je mirno pušil cigareto. Sprevodnik ga je opomnil, naj ne kadi. Pisatelj ga je zato ozmerjal in mu končno še rekel: »Ne odpirajte gobca!« Sodišče ga je obsodilo na 10 šilingov globe.

Oklofutala je v Schönbrunner-Schosstheatru oni mesec koloraturka Goltz-Kick tenorista Hilleja. V garderobi sta se prepirala in nerazporazumljenje se je končalo z lastnoročnimi vtisi. Dir. Reiner-Simons ju je dal s policijo odstraniti iz gledališča. Tudi pevkin soprog se je pozneje na cesti vrgel na tenorista in mu zadal dva udarca na glavi. Zadnje udarce bo določilo sodišče.

Pri nas. Kostume je kradel zadnjič v sarajevskem gledališču bivši gledališki uslužbenec. Ze je hotel odnesti dragoceni zgodovinski plen, a so ga pravočasno zasačili in prepodili; zbežal je na gledališčno streho, toda končno se je moral udati policiji. Kakšne kostume si je izbral ta kriminalni tip? Kostume za Nušičev »Nahod«, ki se je imel igrati v Beogradu za pravniški kongres. Drugi dan so hoteli te kostume poslati v Beograd. Pa se je že tako zasukalo, da je imela juristovska predstava tudi kriminalno predigro.

Kakor tedaj vidimo, se je letošnja sezona začela v mnogih slučajih — s sodnimi razpravami in dialogi. Sam Bog nas varuj!

Fr. Herzmansky, Ljubljana

Prva najstarejša cvetličarna se je priselila iz Prešernove ulice na Stari Trg št. 3

Priporoča se cenjenemu občinstvu.

EN GROS	„ELITE“ D. Z O. Z. LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 9 - Največja konfekcijska trgovina - Mojstrsko krojena damska in moška oblačila
KONFEKCIJA LASTNA IZDELAVA	
EN DETAIL	

Prihodnje dramske novitete. L. Andrejev: »Profesor Storicin«, drama v 4. dej. Režira M. Skrbinšek. I. Scheinplug: »Druga mladost«, veseloigra v 4. dejanjih. Režira Zv. Rogoz. Opera pa pripravlja Baranovičev balet »Licitarsko srce« v režiji ravn. M. Polića. Nadalje bodo študirali opere »Zvedave ženske« (Wolf Ferrari) in »Leteči Holanec« (Wagner).

DRAMA.

ZAPELJIVKA.

Drama v štirih dejanjih. — Spisal Cv. Golar. — Režiser: M. Pugelj.

Lenka	Juvanova	Tilen, krčmar	Cesar
Katra, njena mati	Rakarjeva	Gontar, kmet	Lipah
Urhec, njen otrok	* *	Mina, njegova žena	Gorjupova
Mirtov Pavle	Gregorin	Gašparček, pastir	Jan
Jera, njegova teta	Marija Vera	Prvi kmet	Daniilo
Meta	Šaričeva	Drugi kmet	Skrbinšek
Tomaž, gostac in dninar	Levar		

ZA NARODOV BLAGOR.

Komedija v štirih dejanjih. — Spisal Ivan Cankar

Režiser: M. Skrbinšek.

Aleksej pl. Gornik	Levar.
Dr. Anton Grozd, dež. poslanec, obč. svetnik itd.	Cesar.
Katarina, njegova žena	Juvanova
Matilda, njegova nečakinja	Šaričeva
Dr. Pavel Gruden, državni poslanec, obč. svetnik itd.	Peček
Helena, njegova žena	Medvedova

Pazite pri nakupu čevljev na znamko 'Peko'

Tovarne Tržič.

Podružnice:

Ljubljana, Breg 20 in
Aleksandrova cesta 1.

Podružnice:

Zagreb, Račkoga ulica 3
Beograd, Knez Mihaj-
lova br. 44.

Najpopolnejši in najcenejši domači izdelek.

PRISTOU & BRICELJ LJUBLJANA

Prvi najstarejši specialni strokovno - tehnični atelje za črkoslikarstvo se najtopleje priporoča za slikanje napisov na steklo, kovine, les, zid itd.

**ALEKSAN-
DROVA**
CESTA 1
Telefon 908.

Jožef Mrmolja, občinski svetnik	Gregorin
Klander, občinski svetnik	Plut
Mrmovljeva	Rakarjeva
Julijan Ščuka, žurnalista	Skrbinšek.
Siratka, literat	Jerman
Fran Kadivec, jurist, sorodnik Grozdov	Jan
Profesor Kręmžar	Lipah
Stebelce, poet	Drenovec
Slabo oblečen mlad človek	Sancin
Hišna pri Grudnovih	Gorjupova
Prvi občinski svetnik	Danilo
Drugi občinski svetnik	Smerkolj
Tretji občinski svetnik	Medven
Peter, Gornikov sluga	Košič

Začetek ob 20. — Konec ob pol 23.

IFIGENIJA NA TAVRIDU.

Dramska pesnitev v petih dejanjih. Zložil J. W. Goethe. Poslovenil Fran Albrecht. Režira: M. Vera.

Ifigenija	M. Vera		Orest	Levar
Thoas, tavrski kralj	Skrbinšek		Pilad	Jan
			Arkas	Gregorin

Godi se na Tavridi v gaju pred Dianinim svetiščem. — Po tretjem dejanju daljši odmor.

KRPAN MLAJŠI.

Vesela historija v 4 dej. — Spisal Fran Milčinski.

Režiser: O. Šestl.

Martinče Krpan	Cesar		Princesa Mara	M. Danilova
Župan Hlača	Plut		Princ Frice	Sancin
Jerica	Balatkova		Minister	Kralj
Birič Silvester	Kosič		Strežaj Tomaž	Jerman
Srenjski mož Urh	Smerkolj		Silni Kosobrin	Osipovič
Cesar	Rogoz		Branko, njegov pobratim	Drenovec
Cesarica	Wintrova			

Remington mod. 12

najnovejši ameriški pisalni stroj

dobavlja samo trdka

Franc Bar pisalni stroji **Ljubljana**

Telefon 407 Cankarjevo nabrežje 5 Telefon 407

OPERA.

ORFEJ V PODZEMLJU.

Burleskna opera v 2. dej., (4 slikah). — Spisal Hector Gremieux. Uglasbil I. Offenbach. Prozo po francoskem izvirniku na novo priredil in pre-delal Fr. Kobal.

Dirigent: Dr. Švara.

Režiser: Jos. Povhe.

Aristaios	}		Diana	Korenjakova
Pluton	Kovač	Javno mnenje	Ropasova
Jupiter	Povhe	Juno	Puhkova
Orfej	Medven	Venus	Ramšakova
Jean Styx	Peček	Cupido	Ribičeva
Merkur	Šubelj	Minerva	Mencinova
Morfej	Erklavc	Kybela	Pompelova
Bacchus	Rus Fr.	Zenski glas	Škerjančeva
Mars	Janko	Hišnica na Olimpu	Erklavčeva
Eurydika	Poličeva	Gojenka Orfeja	Jeromova

Orfejeve gojenke, spremstvo Javnega mnenja, gledališki kritik, časniški reporter, radiografski poročevalec, kinematografski operater, policijski komisar, predmestna klepetulja in čuvar javne nravnosti, bogovi in boginje. I. slika: V tebanski okolici. II. slika: Na Olimpu. III. slika: pred peklom. IV. slika: V peklu. Po I. dejanju (2. sliki) daljši premor.

Novo dekoracije naslikal po načrtih ing. Kregarja gled. slikar Skrušny. Konec ob 10. uri.

POVRATEK.

Glasbena drama v enem dejanju. Napisal Srgjan Tučić. — Vglasbil Josip Hatze. — Dirigent: A. Neffat. — Režiser: E. Kralj.

Ivo	Orlov	Doko, berač	Rumpel
Jela, njegova žena	Jenikova	Luka, kmet	Rus
Kata, njegova žena	Potučkova	Marta, vaška koketa	Korenjakova
Stanko, premožen kmet	Balaban			

Kmetje, kmetice. — Godi se v Dalmaciji na kmetih dandanes. — Božični večer.

SVATOVAC.

Naštudirala: M. Tuljakova.

Dirigent: A. Neffat.

Nevesta } Tuljakova || Zenin Golovin

Baletna slika v 1. dej. — Glasbo napisala pl. Zajc in Kr. Baranović.

FAUNOVA NOČ.

Pantomimična burleska v 1. dej. — Uglasbil T. Sygietyński.

Dirigent: A. Neffat.

Režiser: E. Kralj.

Faun Kralj || Zaročenec Golovin
Nevesta Tuljakova || Nimfa Japljeva

Svatje: baletni in operni zbor.

EVA.

Opera v 3 dejanjih po drami Gabriele Preissove spisal in uglasbil J. B. Foerster. — Prevel A. Funtek.

Dirigent in režiser: A. Balatka.

Eva, šivilja . . . Thierry-Kavčnikova	Samko, krznar Holodkov
Manek, kmečki sin . . . Banovec	Zuzka, dekla Ribičeva
Mešjanovna, njega mati . Ropasova	Rubač, delavec Perko

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

21.	„	sobota	Zapeljivka	Red D
22.	„	nedelja	ob 15. pop. Krpan mlajši . . .	Izven
			ob 20. zv. Pegica mojega srca .	Izven
23.	„	ponedeljek	Zaprto.	
24.	„	torek	Za narodov blagor	Red B
25.	„	sreda	Ifigenija na Tavridi	Red E
26.	„	četrtek	Veronika Deseniška	Red F
27.	„	petek	Zaprto.	
28.	„	sobota	ob 15. pop. Zimska pravljica, di- jaška predstava	Izven
29.	„	nedelja	ob 20. zv. Zapeljivka	Izven
30.	„	ponedeljek	Krpan mlajši	Red A

Opera:

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

21.	„	sobota	Orfej v podzemlju	Izven
22.	„	nedelja	Zaprto. (Gostovanje opere v Celju.)	
23.	„	ponedeljek	Zaprto.	
24.	„	torek	Povratek, Favnova noč, Svatovac	Red E
25.	„	sreda	Zaprto.	
26.	„	četrtek	Zaprto (generalka).	
27.	„	petek	Eva, premiera	Red A
28.	„	sobota	Don Juan	Red C
29.	„	nedelja	Ob 15. pop. Orfej v podzemlju	Izven
30.	„	ponedeljek	Zaprto.	

Lastnik in izdajatelj: Uprava kr. Narodnega gledališča v Ljubljani.
Urednik: Fran Lipah. — — Tisk tiskarne Makso Hrovatin v Ljubljani.